

بمناسبت روز هشتم مارچ

گوینده بلقیس « مل »

روز هشتم مارچ رابه تمام زنان جهان و به خصوص بزنان داغدیده و لشکر بیوه ها و زنان یتیم پرور و خواهران محروم از آزادی تبریک میگویم .

هشتم مارچ روز تاریخی و با ارزشی است که از طریق انجمن های ترقیخواه و آزاد اندیش جشن گرفته میشود .

هشتم مارچ روزیست که نصف از انسانها ی جامعه به دلیل جنسیت در طول تاریخ رزمیده اند . از روزی که نام بردیم روز شناسایی هویت و شخصیت زنان است .

روز مبارزه بر ضد سنگسارها ؛ دُرّه زدن ها گوش و بینی بریدن ها و روز مبارزه علیه بدله دختران خُرد سال در بدل بدیهای مردان .

زنان نیم از جامعه انسانی اند که تمام جامعه را بدنیا میاورند .

وجود چنین روزی خود گویا ای داستان است .

در کشور ما فقر ؛ تنگدستی و محرومیت از حقوق انسانی همه زشتی ها و نا ملایمات خانوادگی عقب مانی در ساحات اجتماعی ، اقتصادی ، کلتوری و اخلاقی همه باعث شده که اطمینان ؛ اعتماد اعتبار و اتحاد را از بین ببرد .

بنا بران جنگ و ادامه آن و عدم صلح نقش زنان را کمرنگ ساخته و میسازد پس تعیین کننده اهداف انسانی در جامعه فضای صلح و دوستی و آمیزش انسانی است .

هویداست که زنان کشور ما در یک جامعه مردسالاری زندگی دارند که حق و حقوق مساوی با مردان ندارند ، تسلط مرد ها در جامعه و خانواده زنان را از حقوق حقه شان محروم ساخته و میسازد .

امیدی که مایه حیات زنان هست ؛ آن امید آزادیست .

اگر قشری از زنان تحصیل کرده و با سواد رهایی بدست آورده اند مانند : بدون محرم از خانه برآمدن و کار کردن در بیرون از منزل و غیره ، اما بطور مطلق آزاد نیستند .

آزادی به مفهوم انحراف نیست بلکه تثبیت شخصیت انسان است .

امید آزادی در برابر چشمان هر زن کشور ما ؛ مانند : درختان سپیدار راست ، راست و بلند قامت ایستاده اند .

یک زن چه وقت میتواند غصه هایش را بیان نماید زمانیکه آزاد باشد .

ای زن تو باید بر تارک اهریمن شقاوت مشیت مرگ و نابودی کوبیده تا حق ات را در فرو شکوه و انسانیت بدست آری .

تو درفش نبرد را علیه هر بیدادگری بر افراشته دار و این را بدان که راهت طولانیست .

همه میدانند که اعتماد به نفس دریای حقیقت است که انسان خود را قطره ای از آن میداند .

از بیابان تا کوه یک نفس است ، پس زندگانی ما هم یک نفس هست و آنهم از عالم شک تا یقین فقط یک نفس است ، زن همیشه در هاله های شک پایش درگیر است « گذشته ها در ذهن ها باقی مانده یک داستان شده و فردا یک معماست » .

زنان چرا حماسه آفرین قرن بیست یک باشند گویا خورشید عدالت در پس پرده های ابر پنهان شده .

اینرا همه باید بدانند که خشونت در برابر زن و تمام نامرادی های آن قلب تاریخ است .

تسلسل بشریت بواسطه زن بوجود میآید .
زنی که زهر خشونت ها را چشیده چنین گوید :

سحری به گریه گفتم چه شب درازی بگذشت

ز خدا « ندا » شنیدم که شب دیگر میآیی

به شب دیگر ندارم امید زندگانی

مگر امیدوارم که سر خاک من بیایی

به ادای احترام 2017 ، 2 ، 23